

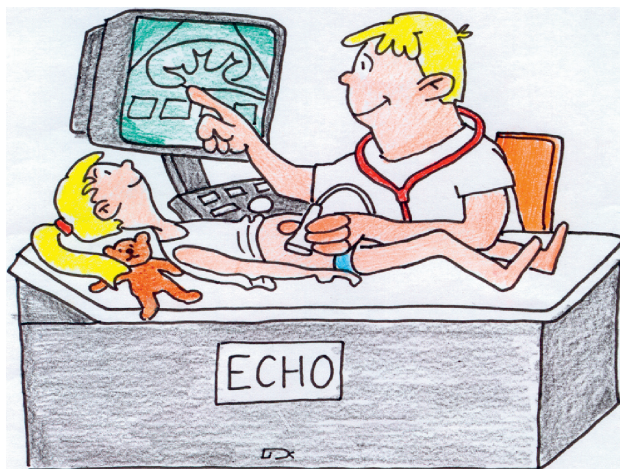
Het echo-onderzoek van de spieren

Wat is een echo-onderzoek?

Echo is een afkorting van een lang woord: echografie. Dat betekent ‘het afbeelden van geluid’. Dat klinkt ingewikkeld. We zullen het met een voorbeeld uitleggen.

Een echo kennen we eigenlijk allemaal wel. Je hebt vast wel eens in een grot of tunnel gestaan. Als je dan heel hard “echo” roept, hoor je de echo terugroepen! Natuurlijk roept hij in werkelijkheid niet echt terug.

Wat je hoort, is het geluid van je eigen stem dat terugkaatst via de wand van de grot. Een echo-onderzoek van je buik werkt eigenlijk precies hetzelfde. Alleen bij het echo-onderzoek gebruiken ze daarbij geen stem, maar een pieptoon die zo hoog is dat wij die met onze oren niet meer kunnen horen. Je organen (zoals je nieren of je lever) vangen deze hoge tonen echter wel op en ze echoën deze terug. Deze echo zie je dan als een zwart-wit foto terug op het beeldscherm van een computer.

Wat gebeurt er tijdens een echo-onderzoek?

Eerst smeert de röntgenlaborant een soort gel op je arm en been. Met behulp van een apparaatje dat een hele hoge pieptoon uitzendt, onderzoekt de laborant je arm en been. Dit apparaatje is tegelijkertijd een heel gevoelig microfoontje dat de teruggekaatste tonen (de echo!) opvangt.

Met een computer wordt deze echo op een beeldscherm zichtbaar. Je ziet dan je eigen spier in zwart-wit op het scherm. Als je het nog nooit eerder gezien hebt, is het best moeilijk om er wijs uit te worden. Vraag maar eens aan de laborant of hij je uit wil leggen hoe je je spier kunt zien op het scherm. Als de laborant alles gezien heeft wat hij wilde zien, is het onderzoek afgelopen.